

Efter *forslagets* stk. 3 kan interessent- eller kommanditselskabet overlade det til en interessent eller komplementar, der henhører under lovgivningen i et EU-land - eller i et andet land, hvormed Fællesskabet har indgået en juridisk bindende aftale om de her omhandlede forhold, f.eks. et EØS-land - at aflægge årsrapport på interessentskabets eller kommanditselskabets vegne, når betingelserne i bestemmelsen i øvrigt er opfyldt. Årsrapporten skal i så fald udarbejdes og revideres i overensstemmelse med lovgivningen i den stat, hvorunder interessenten henholdsvis komplementaren henhører.

Ønsker interessentskabet henholdsvis kommanditselskabet at udnytte undtagelsesmuligheden i stk. 3, skal det indsende undtagelseserklæring i henhold til reglerne i § 146, stk. 3. Det følger af henvisningen i § 146, stk. 3, til § 145, at erklæringen skal være modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden udløbet af fristen i § 138, stk. 1, 2. pkt., dvs. der er samme frist som for indsendelse af årsrapport. Overskrides denne frist, pålægges interessentskabets eller kommanditselskabets ledelse afgift efter reglerne i §§ 150 - 152 (se bemærkningerne til stk. 1 ovenfor vedrørende afgift).

Til § 6

Bestemmelsen er ny. Den implementerer en hidtil fra dansk side uudnyttet undtagelsesregel i 4. direktiv, artikel 57, som er valgfri for medlemsstaterne. Regnskabsrådet foreslog i sin rapport (pkt. 8.8.), at muligheden i direktivet skulle indføres for virksomheder uden aktivitet.

En dattervirksomhed uden aktivitet kan efter *stk. 1* undlade at aflægge årsrapport. Bestemmelsen tænkes anvendt på "skuffeselskaber"; men også andre virksomheder, som i en kortere eller længere periode er uden aktivitet, vil kunne anvende bestemmelsen. Forudsætningen herfor er, at alle betingelserne i nr. 1-6 er opfyldt.

En dattervirksomhed uden aktivitet er omfattet af denne bestemmelse, selv om det følger af sagens natur, at den ikke opfylder definitionen på erhvervsdrift i § 1, stk. 2, eftersom den ikke "overdrager varer, retigheder, pengemidler, tjenester eller lignende, for hvilke den normalt ville modtage vederlag".

For at være omfattet af § 6 må dattervirksomheden ikke udøve aktiviteter indirekte ved at være modervirksomhed eller deltage i den fælles ledelse af en anden virksomhed, hvorimod den gerne må placere den indskudte kapital som indestående i et pengeinstitut m.v. med henblik på opnåelse af normal bankmæssig forrentning. Egentlig udlånsvirksomhed vil være at

betragte som aktivitet og dermed i strid med bestemmelsen. Virksomhedens likviditet kan imidlertid være placeret i en anden koncernvirksomhed i overensstemmelse med selskabslovgivningens regler herom.

Foruden kravet om, at dattervirksomheden ikke må have haft aktivitet i regnskabsåret, kræves det, at modervirksomheden har hjemsted i et EU-land - eller i et andet land, hvormed Fællesskabet har indgået en juridisk bindende aftale om de her omhandlede forhold, f.eks. et EØS-land - og at modervirksomheden indestår for dattervirksomhedens forpligtelser, indtil dattervirksomheden igen indsender årsrapport til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Endvidere skal dattervirksomheden indgå i modervirksomhedens koncernregnskab, som skal være udarbejdet efter reglerne i nr. 3. Se bemærkningerne til forslagets § 5, stk. 1, om, hvad der forstås ved, at virksomheden skal indgå i et koncernregnskab. Det er desuden en betingelse, at virksomhedens deltagere er indforstået med, at der for det pågældende regnskabsår ikke aflægges årsrapport.

Ønsker dattervirksomheden at udnytte undtagelsen i stk. 1, skal den indsende undtagelseserklæring i henhold til reglerne i § 146, stk. 4. Det følger af henvisningen i § 146, stk. 4, til § 145, at erklæringen skal være modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden udløbet af fristen i § 138, stk. 1, 2. pkt., dvs. der er samme frist som for indsendelse af årsrapport. Overskrides denne frist, pålægges datterselskabets ledelse afgift efter reglerne i §§ 150 - 152 (se bemærkningerne til § 5, stk. 1, vedrørende afgift).

Til § 7

Reglerne for udarbejdelse af årsrapporter er baseret på den såkaldte byggeklodsmode, hvorefter regelsættet, som virksomhederne er forpligtet til at følge, primært afhænger af virksomhedens størrelse. Det vil sige, at små virksomheder skal følge forholdsvis få, typisk bred krav, mens større virksomheder skal følge flere og mere detaljerede krav.

Byggeklodsmode, som er i princippet en pyramidisk model, hvor fire "klodser" - bestående af klassificerings-, værdiansættelses- og oplysningsbestemmelser - er lagt ovenpå et grundlag af helt generelle regler, som alle virksomheder skal opfylde (se kapitel 3 og 4). Derefter følger byggeklodserne - regnskabsklasserne - som fra neden kaldes A, B, C og D. De fire regnskabsklasser fremgår af lovens afsnit II - V.

Forslagets § 7 fastlægger, hvilken regnskabsklasse de forskellige virksomheder i det mindste skal følge. Regnskabsklasserne omfatter i korthed følgende: